

R
2. II - 166

DECIR' E DACURISE

Prej

L. Lluka H. Karafili Pulqerupas.

„Ku eete Daguria
„Eete vete Perendia“.

N. be Fraceri.

Kugton 60 para.

KORÇE

Ctypur ne stypeekronen „Korça“ Mihal S. Xoxe
1912.

TREGETAR BE ROBEQEPPS.

Marim ndere t'ju lajmerojme qe ne magazine tone munt te geni ç'far do qe ka nevoje bure ose djale. Kemi *Kasmire, roba te azerta, kemiçë, kolaro* etj.

Çmime te lira ðe pa geneqstra

Çdo eitke e japim me garanti.

Me nder: Oðdoraq G. Kotti.

Magazin' e kemi ne pazar te djaðit ku rinte
Koci Paravani.

Parajsa ðe fjala Fluturake prej Naim be Fracerit, heren e pare este etypur ðe kjo ne Bukurest. Ete ne liber fort e bukur me vjercë.

===== **Kueston vetem 60 para** =====

Istori e Qipertise prej Naim be Fracerit, nxjere nga „Istori e Pergjidegme“ me 32 faqe, este ne liber e vetem per skolat e para Cqipe.

===== **Kueston vetem 1 gros.** =====

821.18-1

DECIR' E == == DACURISE

Prej

L. Lluka H. Karafili Pulqerupas.

„Ku eete Daguria
„Eete vete Perendia“.

N. be Fraceri.

KORÇË

Ctypur ne ctypëskronjen „Korça“ Mihal S. Xoxë

1912.

Nr. inv. R.D - 166

Nr. inv. 2.77-166
Inv. br. 239/286

DEGIR' E DAQURISE.

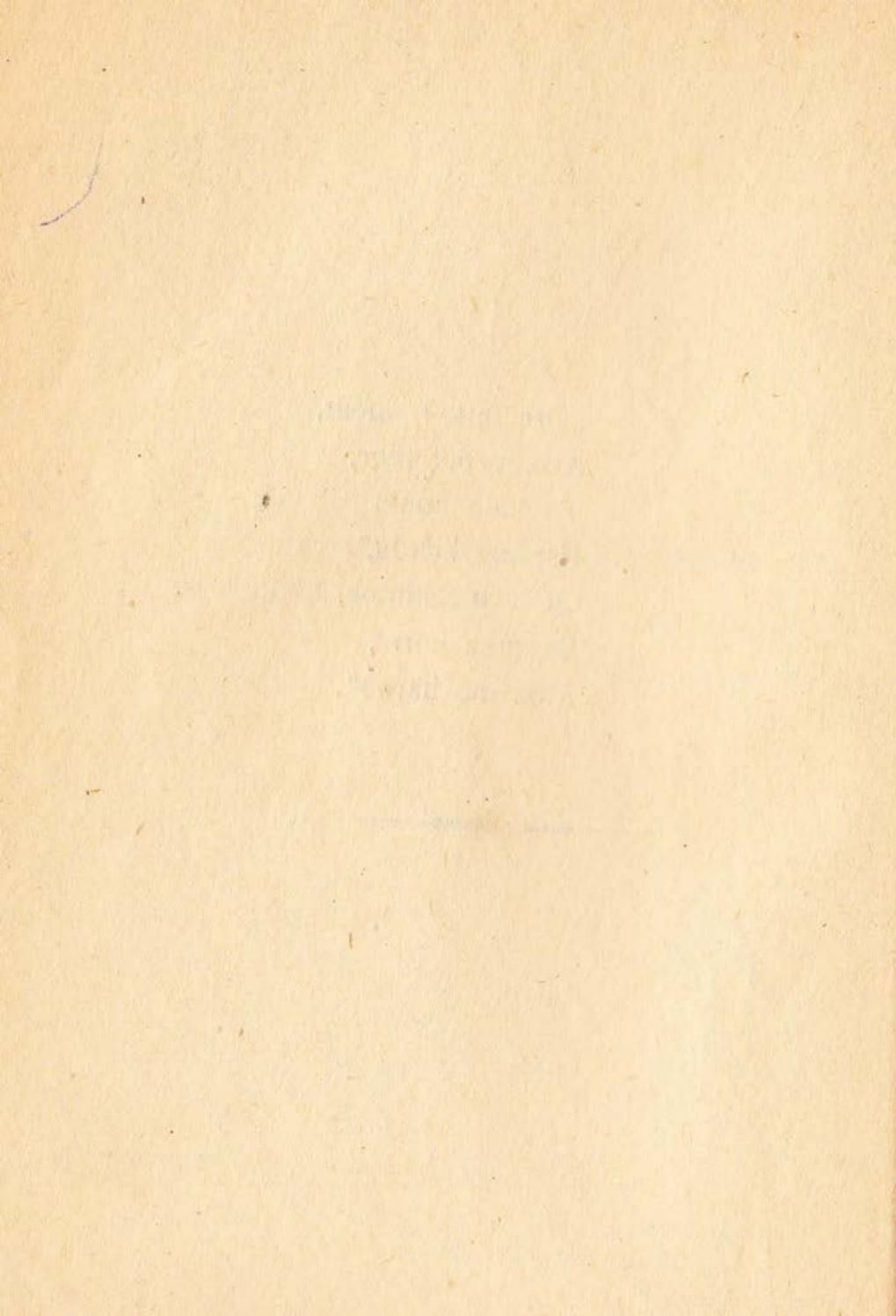
„Aij qe nuke ka Degir sot
„Kur do Disheroje neser vet
„Nuke dote geje dot“.

Ие пергамим Турките.

Libra este ndaluare te citet pa mos patur
nenegrimin te Auktorit.

„Ore mik i dagur,
Kete veper tynę,
Ta kam koctu
Per me kendu,
Qi te me kujtęs,
Be mua kurre,
Mos me haroę“.

PAREOPENJE.

„As no ne te mir
Nuk do te ges
Po, mos ket ede te lige“.

Menanđros.

„Te rtit, egte pranver e jetes
Gendet ne rrembes te ndjeqavet
Be ne zomrim te fandazise“.

N. C.

Velezér kendoqes! sot po ju nxjer ne drit
kete liber, qe kini ner duar, me titlen „**Desir**
e Dacuris“. Te cilen, prej gume kohes po
duaj, i kam ber ato vjerga qe ka, kur iega ne
ndjeqat e te rtit tim, si kunder na tregon ede
stihu i dyte.

Po me qen qi Zoterija-juaj ini me te
ditur nga une, per kete ju lutem gume, mos me

kritikoni kaqë teper për gabimet e për pa-regullimet e vargevet vjergaçe. Se diheni se Autori i saj nuk është kaq i ditur, si ç' e pandehni edhe no është student' i no është skolë te larte. Po për veç se dëguria e madhe që ka ne komb i ti, e shtyri që ta batoje. Kujton o vëlezer, fjalet e te diturit, që dote:

„Meriu mërzitet nga e mira“
 „Bë kërkon më te miren“
 „Po gen më te ligjen“
 „Bë për unget ne ajo“
 „Qi te mos geje më te keqene“

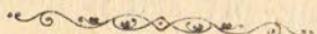
Dumaje.

Per këtë shkak u nxituanë është unë që ta batoj, po duhet të kemi nga hera durim si kunder na dote q' i ditur.

„Durimi është miqës iroike“
 „E cila ndan bëke me na“
 „Baren e hiđirim“
 „Që te na çlloj“

Cqiperi me 17 te Prillit 1911.

Beresi.

Z. Polikseni P. Çika.

Kete veper te vogel ja dedikoq se ndyeres simeje Z. Polikseni P. Çika. Per sençe daşurie qı kam pasur ne Ajo.

Tine moj e daşur
Qi me ðe rojten
 Ne kete bote.
Stervitje te mir ç'me ðe,
Mesim te bukur ç'me le,
Sefte tin me ligerove,
Be Cqipjene
Me kendue
Tine me məsove.
Tine me ðe,
Bes' e fê.
Tin mos vəstroę
Po kombin tent
Tin te cikos
Be ate kurre
Mos' e haroę.
Po te duas,
Qi te bekon,
Se neser me,
Une nuke roŋ,

Eðe me ðe,
Se ajy qe haron,
Kombin e ti,
Traðetor ka,
Per me u quajte,
Ne jete.
Pafsan me te vertet
Be per cembel
Tin me soðe
Ie vjersæ.
Prej var gut Cqipe
Me ligerove,

„N' kete vorr po kalben kockat t' qi zuzarit,
„Qi me geñegtra jeten e kaa skue;
„Cqipetar per fat t' zii, eðe biir Cqipetari,
„Punoj per Grekenit Cqipenin me traðtue:
„Traðetuer emnohej saa kje gaað ky i skrete;
„E traðetuer emnin kaa me pas per jete!
Parnaj ðe une,
Per me mos, me u skrujt ne vorr:
Eðe te mos quhem traðetor,
Be małekimne
Tend qe mos e kem
Cqipjen me këndu mesova.
Be ate ne te tjere e ligerova,
Po tin, qe te me mbesoç,
Ctjer syt' e tu,
Prej se larti me ciku;
Se ty kete libren,
Ta kam kostu
Be traðetor mos
Me me emenu.

Lutje ne i mađi Zot.

Me qen qe detyra e çdo ɳeriu eete, kur ze noŋe pune ti lutet Zotic me pare, qe ajo pune me emrin e Zotic te veje mbare, per kete ãe une kete vjerse vjergova.

Tine qe na urâerove,
Te rojme per mi ãe,
Be nga qielî
Na veetron
Eãe na meson.
Te lutem u Perendi!
Burona Dasuri,
Te punojme per Gqiperi;
Nate ãe dite pa pucim
Te mos ta lem
Ne hiðerim,
Po! ta hipim
Ne lartesim.
Te mesojme
Guhene tone
Qe te falemi ne Ty
Pa pengim.

Mbledja e deputevet.

Kejo kenge u kendua te paren here prej nxenes-
vet te Ȑkolos Tyçiste ne Ersekë te Kolonës, diten qe
u festua hapja e Parlamenantit Ottoman.

Gezoji o vellezrit tan,
Qe na erdi kjo dite.

Lindi Hëna eðe Djelë
Qe na refen Mirasite.
Det eðe kënet,
Male eðe fuça,
Te qesura jane,
U prapsen ligesite,
Engëli na qendron pranc.
Liria nga reziku doï;
Femin e saj e mbloï,
Zot' i mað o Perendi,
Ne mëmëdet,
C' eëte kjo bukurie,
Pëste mbleðje e deputevet;
Atyre trimave te miresise,
Qe perhapin diturine
Ne mes te giðesis,
Qe te na hiqet këmio' e zise.
Lulez e bukur moj Liri,
E fituare je vaða ti.
Jepu Kombevet,
Te kupetojne ti pa çype?
Me te mos kujtuare
Komb' e fee.
Moj Liri moi bukurose
Hapi syte e ciko ti,
Per ty gið mbleðesi.

Opirt-ndriturit Petro N. Luarasi.

Yli u mfëe
Lulja u mfišk,

Lart n' Eāir,
Er' e Kalavosit*
Neve na ndrit.
Be rembeu
nga mezi yne
Fytyren e art
Te flaktin Atāetar.
Petro Ninin
Prej Luarasi
Me te vertet
Kormi i ti
Nuk eet
Sot ne jet.
Jo valē per giđenę
Syrin tent
Nuke na e fęe.
Na le kujtim
Ne kete jet;
Ię liber
Me te vertet,
Qi do ta kemi
Drite ne jet.
Qe te ruhemı
Nga Intriganet
E te pa fe.
Posa natyra,
Trupin tent
Prej āeu Krijojti
Be statin tent
Me lule e ređođti;

*Feri, sketera.

Ие armik e i pa-bes
Trupin tent, te strent.
Nga mezi yne,
Me helme rembeu,
Buze qesur
Nen buze q'esur
Te hiðeruar,
Detyra te deret
Ne her' te pare
Qe boten e kotte,
Tine te legoc
Gpirtin ti, te qetoc.
E, e Hijenusme
Psalmia degohet
Be Petroja,
Beut po i aferohet,
Te gið' e pudin ne baλ.
Qajne eðe i luten.
Beun e let
Zotit i kerkojne
Ay te ket.
Po ti nuke vdiqe
Me te vertet,
Je i gaλe
Ne kete jet.
Se u perpoqe
Posi Cqiptar i vertet
Be si Koloqar i drejte.
Tine na ðe,
Qe te kuptojme
Me ate liber qe ke lene,
Se Patrikana bačke

Me priftit e Greqise,
Qe neve sot
Po na małkojne.
Perannaj ata vune
Ie trađetor e te pa bes
Qe tet helmoj.
Po hua dot ja u kemi
Pagen sja u kemi
Per te mohuar,
Sa te jete Cqipetari
Per mi ðet
Nuk kemi per te haruar
Me te vertet.

Miqesia e maðe qe pata me te ndyerin Petro,
me gtyri qe ti bej kete vjerse per me mbetur çdo
Cqipetari ne zemer te ti, kujtimi i keti Atđetari te ver-
tete, qe punoj pa rještur per kombin tone. Sa ne funt
Grek omanete Kolonqes me lejen e kicës Greke e hel-
muan, kur iste i semure, eðe hapne lajme qe vdiq
prej Holores, duk me qene qe nuke kis holere. Eðe
kete ma vertetoj ne tregetar ne Ersekë Zoti S. L.
kur skova nga Koloqa me 25 Janarit 1912, per te
arður ne Korçë.

Ç'ESTE DAGURIA?

I.

1. Ç'este Daguria? Daguria eëste ne ge te cilen e urðeron ðe feja.

2. Kejo eëste porosia ime, qe te doni ñeri jatrine.
Isu Kristi.

3. Nga kjo do tu ñohin giðe bota, qe ini nxe-
nesit e mij, po te doni ñeri jatrin.

Isu Kristi

4. Giðe nomi ne kjo varet. „Duaj te afermin tend
si vetchen tende“ ðe plotesia e nomit eëste dagurija.

Krye-dergimetiari Pavli.

5. Ieriu per te mundur giðe ndjeqat e tij, ka da-
gurine, e cila po ðuaj qe iste e huaj, ne kohe te vje-
ter, te cilen Kripterimi e ungiñezoj ne Biate te re te
ñerezise. Ne kohe te vjeter ist' e huaj desira e perde-
limit. Po Kripterimi per kundrazi e naltesoj iðien e
daguris, ger ne dagurin e Armikut.

(G. A. Lindner.)

6. Ç'veperoj, (Kristi) çar Aleksandri, Çessar, A-
niva, Piroja, Luviku i X. me gið zgimin e tyre nuke
veperuan gekafe. Keta ñtin ne dore giðe boten po nuke
munden te fitojne as no ne mik.

— Kristi foli ðe ata breza me pas kane ne liðje
me te, ne liðje kaqe te mire sa ðe ata qe Jane ñe-ga-
kes nuk e kane, me dagurine me te eent e me mire,
si ne fortes qe nuk bije kolaj; Keestu ndizet zjar i

daeurise, qe sjel mortja e merise, ëe çkon çdo ge tjeter vet-daqje, te tjeret as kur nuk kisen — as no qe iðe te vogel te kesaj fjale mistiriodike, (sekretike d. m. ð. fort te fsehur), e cila ëete sija ëe kriçterimit me emrin e mir te daeurise ne i afermi. Pra merkulia (to ðavma) me e maðja e Kristit ëete pa fundja mbreteri e daeurise. — Te gjide ata qe mbesojne me zemer ndjejne te çudiçeme daqje, dauri per qerezin me dasuri Perendenore; qe padukje per mi mejtim e prqerezicem, ëe fuqi qerzenore, zjar te çente sjel prej qielit per mi ðe, me ane te keti Promideu te ri. Te cilën as gëkujt e gkuara ëe moti haraq nuke mundi qì ta prisi, as jetimin e ti, as ndrysim qì ti beje. Perandaj ëe une Napoleni çuditem me sum prej çdo ge tjeter, se çume here u mejtuas per kete.

Eðe kjo tregon çiltas ne mua per te, per fuqin Perendenore te Kristit, qì urâeroj qerezit per dauri.

(Napoleoni I.)

Fuqia edhe çmimi i Daeurise.

II.

1. Dauria ëete krijes e çdo miresije.

(Grigori Perendifjalesi).

2. Dauria ëete hipodes (maslahat), e çdo miresije, ëe prej asaj spejtimi i te gjidevet.

(Gjartu).

3. Ç' do kujtim, qeje se lige, humbet me daeu-
rine miqesore.

(Grigor Nistoti).

4. As fare no qe nuk detyrojme, per veç se
te duam qeri jatrin, se ay qe do mbuse te gjide nomin.

Per se? „Mos kurveros, mos vraç, mos vjedç, mos desmos me te reimë, mos duas gene te te afermit tent“ është çdo porosi tjeter në kjo fjale varet.

„Duaj te afermin tent si vetchen tende“.

(*Pavli Dergumetari*).

5. Ate që natyra nuk mundi që ta bej, kete dasuria e mbaron.

(*Grigor Perendifjalesi*).

6. Dasuria e mbaruar; jaoste nxjer friken.

(*K. Kanari*).

7. Ay që dasurine e ka te mire sumë von e haron.

(*Ille pergamim Frengiste*).

8. Te duas, este veper buri; te poster edhe pa bureri jane ata neres, që nuke kane dasuri. Satanaj i Jude, te Kesterevet te gjide este frikaci. — Decira jep kurajo — Maðestia e humbet ate. As noqë mirebamje behet pa desir e pa perkëdëlim.

Frika është mendimet sjellin frerin. — nuk zotoj që rezine fjala, po fryma e perdeleyshmeja, as Logistika po desira, as ftohtesia e ëdogmes, po nxetesia e dasurisë, as urðeri i te fortevet po zemera.

(*Emile Feuillt Jeune*).

9. Dasuria e këmben boten në Parajis, është ajo Parajsa, pa dasuri nuk dot is Parajis, se atje ku nuk gendet dasuria atje ndoëjet frika.

(*William Peme*).

10. Dasuria este geja me e maðja, kur ta bejme ate do te jemi te gjide mireberes, do te jemi te drejte prej desires, ne Perendija është ne i afermi.

(*William Peme*).

11. Me qerezit restar (iqini) qohin se meriten a nakarohen, a levdohen, se duhen, a adurohen; po permabajtesin e vetes nuk vëstrojn ndjeqat qì kan te tjeret mote, po pas ndjeqavet që kan vet. Se di sa e lëge eete është e merzitesme, e demeime, eete jo te më rrithë, po te më rrithë tin, është jo e nderçme e madë, e Hijenusme, eete jo te duhes pej tjetrit po te dus tine
(Daniel Stern).

12. Daçuria sjel dagurine është pjetë miresine, daçuria ne te tjera sjel idera te bukura është mbesimin, ajo qì do bchet i perdelygëme, i hembel është i drejtë: çuan te miren, qef vetem fytyren e mir te geravet. Be ka këdyer fytyren e tij per ne lumtesija. „Qef ndriçimin ne ay gelberim, është ne lulet skëndit e Djelit“ forcon mejtimet e mira, është ron ne atmosferë te ku-kuare.

Daçuria nuku ka noqë çmim gjëje; po eete sum e vlefte, se plot bekime kane ata që e kane, është derd ne ta sum lumburime, hiçerimet e ati qì desiron Jane te perzjera me madësti e është ato lot kane që sije me vete.
(Samuel Smiles).

Nevoja e Daçuris.

III.

1. Be ne qofte se te gjid guhet e qerzvet ligiroje, është skane daçuri, Jane posaçelik është baker q'i japid zë.

(Pavli Dergimetari.)

2. Posi fryma pa korpe nuk quhet qeri, si është trupi pa spirt, kestu eete është daçuria ne Perëndia, po mos kec daçuri ne i afermi tent.

(Grigor Perendiffjalesi.)

3. Nuk eeste i te giđavet Perendi, — Perendija, po atyre qe jane ne te me dasuri.

(*I mađi Vasil.*)

4. As prejt kujt nuk do duhet, ay qi zdo as ne.
(. . . . (Ξ το β. τ. Δ', σ 272)

5. Bota renon vetem me iden e dasurise, ajo qinoni ne te cilen, qi as ne nuk duhet as ne nuk adurohet, ajo nuk ka me renim.

(*Rénan*)

6. Dasuria ne i afermi eeste me mendore, me e voliçme nga te giđe ndjeqat, eeste kaqe e nevojeme ne qinonit politike, ðe ne mbroðesit tone, si kundre eðe prej dasurise, Kriesterimi ka jete te pa sosure.

(*La Rochefoucauld*).

Vepërimi ðe forcim' i Dasurise.

IV.

1. Pune dasurie eeste perdeçimi ne i afermi tent, me vułnesen e ndergjes sate, durimi eðe lutja per jetë-gatesin e ti ðe perdonimi i geravet me fjale urtesin e drejtesin.

(*Cento Maksimi*)

2. Dasuria dy gera ka te mira, qe te hiðerohet per demet eðe skalen e lige qe gendet i dasuri i ti; te gezohet e te çalëstisne per fitnin' e te dasurit ti.

(*I mađi Vasil*)

3. Dasuria eeste filantropike, me teper qe vet nerezore.

(*Grigor Perendiffjalesi*)

4. Si kunder Perendija qe naturist eest i drejte,

ðe i lirë nga çdo gë, te gjidë është loi i do si vepra te ti, po te drejtin e levdon është te marin e perdelet, ðe duke u munduar e këden ne miresija, (drejtesia) këstur ðe zemerqeruari ðe i liruari prej ç'do mëri qerezore, te gjidë qerezine është loj i do, te drejtin per drejtesin ðe miresin te tij, ðe te marin per pauðesin e tij fisnike. Be i vjen llikë per te se ka uðen e erësires ðe i lutet Zotit per spejtimin e tij.

(Cënt Maksimi)

5. Daguria është te gjezohet akcili per perparimin e tjatrit, ðe perparimin e tjetrit ta ket posa perparimin e ti.

(Leibnitz I).

6. Ndani bëske me te vobektit miresit e jetes tuaj, që është sëqë e drejtë e dagurisë, aq që nuk pjeseton te vobektin nuku dëguron.

(Lacordaire).

7. Femijet e mi, mos duani vetem me fjale a me guhe po me punë ðe drejtesi. Nga kjo do tu qohini se ini nga e drejta.

(Joanni.)

8. Cume here daguria kuptohet me urtesi, me drejtesi, me durim, me plotësin e desirës ðe pa meni ðe pa ligesi; është e pa ndare ne te gjidë, pa çquare ekalet qinonike.

(Klimi).

9. Po te doni ata që u duane çfar çperblim eet' ner ne? eðe fajtoret duan ata që i duan, ðe po te ju beni te mire a tyre që ju bejne mire, çfar çpagim eet' ner ne? ðe fajtoret kete bejne, eðe ne qofte se huani ata që spresoni per te mare huane, çfar çperblim eet' ner ne? ðe fajtoret huajne fajtoret, që te marin barabar si ne. Po duani armiket tuaj eðe perdeleti, ðe huani pa spresë çperblim; këstur paga jone do te jetë e gu-

me, është do te ini bijte e te lartit; se ky silet i përdelysme ne dinakerit eðe ne mos mireñothesit.

(*Isu Kristi*).

10. Duani armiket tuaj, bekoni ata që u tashkojnë, përdëleni ata që u meritin, eðe faluni per ata që u ndjekin është ju trikesojnë, që te beheni bijt e atit tone ne qiel, se Djelein e lini per zemer qeruare e per dinaker, ne te mir e ne te liq.

(*Isu Kristi*).

11. Natyra e dagurise nuku që te ngopur, po çalëstis nga hera si ta përqasi dagurine. Per te dagurin i ngrije flak, me teper dagurie, këstu ueqimtari i saj Pavel doç. „Kot kot jan get e tjera perveç duani qëri jaterine“ se kjo që behet është kure nuk jepet, ne kjo është detyr' e do-mos-dosme, është e zoqa me u lavigjdu është sum e mire. Se per te hoçat levdojne ata që kan nojë borç është e japid, po me dagurin levdojm ata që e kan te pa rrëctur. Bë ajo që është mos-jojte, që ketu është pune mireñothesije.

(*Gojearti*).

Si fitohet Daguria?

V.

1. Që te duhet që iu ne bote lipset te dije si te doje.

Ne pergamin Tyrqiste.

2. Po te duas, që te duhes nga qerezit, tregon ne ata mirehirestim është miqesi: le te çalëstisin ne Qiloni që te skojme miqesjet me te gjithë, po te duan që te gjinis qetesë se nga herë kenaqemi: se kenaqja e nevojësme behet per çdo ge, është atje ku nuk skon

mire. — Do qe te giđe te te duan e te te nderojne, silu ne te giđe me drejtesi, perunesi, ëe me nder ëe keetu do te heqç te giđe zemrat. — Liket kupetojne dica interesat e tyre, qi deserojne te perqesin vetem me dica. Ay qi ka dasurine e te giđevet; pak punë ben dyke mos qeluar. Cili do vete qe ta mirehijetoje ate, do ti vij ndoht kujt do, do ti vij keq per ate, qi vetem per te kenaqur te tjeret, ëe per me u dasur prej atyre kerkon. — Lumtesija per me u bam i dasur, buron nga fjalet e nga mirevetijet tonia. Qume here serbimet ëe ëuratat terheqin eum te pakta zemra, se sa fjalet e urta.

(*Blan Chard*).

3. Po te qinjin qerezit noni menyre qe te fitonin dasurin e tjetrit, spejt, sa lehte do te mbuënин se duket, as nonë nuke do te mbetës qe te mos foroës me kete arme dasurore, ëe as qe nuk ndoëdet, eëte e vertete, sa do ndjen per ne, eëte krijuare qe te mos gezohete pake kur duhet, po barabas e vertete eëte, qe te pak janc ata qe duhen ne vuñnet, se nuke eëte vetem perdonimi i mire ne terheqjet te dasurise, e cila eëte qe te behet me i dasur.

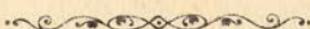
(*Blan Chard*)

Dasuria ëe Zemërimi.

VI.

1. Dasuria eeron inflloencen e mikropit te zemërimit.

(*Evagrios*)

Daguria ðe Kritika.

VII.

1. Lipset me par te kritikojme, pastaj te deee-rojme, ðe jo degerojme, pa te kritikojme.

(*Nikoklis*).

Daguria e pa-vulnetesme.

VIII.

I. Daguria pa vuñnes, este barabar me meritjen.
(*Sokrati*).

Daguria e mbaruare.

IX.

1. Ne qofte se dica i meritni, ðe dica as nuk i do as nuk i merit, te tjere i do, po me mase, ðe te tjere sume i do. Nga kjo ge e pa-anësme mer ves se je sum' i larguare nga daguria e mbaruare, e cila na urðeron qe te duam te giđe ne loi

Cent Maksimi.

Mas' i Dagurise.

X.

1. Ne qofte ne te tjera ke mase este sume bukur, po ne daguri? ay qe ka me teper daguri este me Perendi dases.

(*Firmos*).

Ç' POTE DEGIRA?

Disa te është prej shkronjësve të Frances.

1. Dësira është në dësire, e cila veperon vepera
te mëda. *(Montaigne).*

2. Dësira është në gë e pa-qojturi, te cilën nukë di
as që nga vjen, as që nga mbaron.

(Male de Scuderi).

3. Dësira është vegël, te duhet në prej ati që
do. *(Rabutin).*

4. Dësira është me e madja, madësti, kur është me
rembim, është me e buda lalekegëmë gë, kur ndoqet ndë
kufizma. *De Beruis.*

5. Dësira është pellure e Natures, te cilën fonda-
sia e sendisi. *Buffon.*

6. Dësira është me e gëndosha ujiteni, per se ve-
nit, përqether kokën, zemrën është korpin. *Voltairs.*

7. Dësira është egoizme, baskuare me dy 'trupa.
Buffles.

8. Dësira është me e hembel e gjithë armonivet.
Balzac.

9. Dësira është me e nderçmja e gjithë ujtnivjet te
zëmraç qëriut. *Stendhal.*

10. Dësira është në gë, per te getur lumenjine, ka
nevoje që te spirtënohet në ate mas që e ndjen vete.
(Stendhal).

11. Dësira është në lumtesi per këtë bote, e është per-
boten e përfjetësime. *(Martin).*

12. Dësira eëste filimi, çakku, është vepra e çdo te maði te bukuri është te nderçmi. (A. Karr).
13. Dësira eëste gjëdesi; dësira eëste Perendi. (Gozlan).
14. Dësira eëste çdo që fandasia kupton, nga miresite qielore. (Boiste).
15. Dësira eëste me e çentenueme qenje të edhirit; an' e rojtjes sone, per ne e pa-ñojtura. (Sand).
16. Dësira e cila gendet sot ne qinonit nuk eëste që tjeter, perveç dy gera iðiotropike, është bëskim i dy cipave (*Eptäermiðion*). (Cham ford).
17. Dësira eëste hyrja ne pun' e te pa punit; defrimi i luftetarit, është zbavitja e Monarhut. (Napoleon).
18. Dësuri eëste te mos mejtohet se ne e duan a jo. (De Segur).
19. Dësira nuk eëste vetem që ujteni, (zakon), xpon është bëskon te gjid te tjerat. (Mine Flahaut).
20. Dësira eëste ësasari kujtimec. (Balzak).
21. Dësira eëste te ësnet e gravet. (Sacob).
22. Dësira eëste çudi, që nuk loðet kure. (Bezac).
23. Dësira eëste që tiran, që nuk i ðimpset as noqë që. (Corneille).
24. Dësira eëste. . . Dësira, që që, që nuke ngitet ne me që që tjeter. (Michelet).

Disa te ësna prej ekronësit te libres.

1. Zeri me i hembel i mikeges, eëste bari (ilaçi) me i mire, kunder hiðerimit që ke.

2. Ne desiret zemer-barësia sjel ligesine miturija tianine është mbesimi tradetine. Ger sa te kuptohen te dy, desçeronezi me desçerisjen per vertetimin e daçurise.

3. Gruaja deseron, pa mos ditur ç'ëste desira.

4. Gruaja është engel per ata që i do, është drejt per ata që i merit.

5. Desira ze është pakesohet kur nuk etohet me.

6. Desira e pare kure nuk suhet.

7. Desira meson gruan te jet' e përdëluesme.

8. Ç'ëste desira? ç'far e është gruaja, gruaja e është desira nuke kane dot kufi.

9. Desira është mendja janë dy lende me te fela te botes.

10. Ay që nuk degirojti sot, do deseroje nesër.

Dekaλoq' i gravet.

1. Mos nis kure zihje me tet eoq, është ne qofte se papandehur vjen ne zihje, mbaj pugim, e është veritetohu se ajo qetesia jote do te te ape vitoren tynë.

2. Mos haro se je e eoqja e ne qeriu është jo e ne Perendije. Prandaj mos u çudit per pa fuqit e tij.

3. Mos kerko te hola nga jyt eoq sa s'ka takanë.

4. Po te eikos që s'ka zemer mos haro se ka epnetke. Beju kujdes është ji e siguruare se do ti rembes është zemren.

5. Veastro kur te te jape te hola, që mejtimi i tet eoq te zoteroje. Prej kesaj a prej asaj te nalteson është ty, nuk te demton.

6. Kendo neper fletoret është ne gazetat, te dobi-

emet, ðe jo romanet ðe skandalite, këstu eðe tine do te zbaviç, ðe tet soqi do ta kenaqc, ðe do ta ndimoc ne çudit e ti.

7. Be ne zihje me te ndezura nuk lipset qe te plagos tet soq me fjale te hiðura.

8. Beji komplimenta tet soqi kohe me kohe, ðe i ðuaj se eete me i mire familiar; ðe vertetoje ate se ska vetija te liga.

9. Ne qofte se yt soq eete i zguare, beju sok i ti, po, po te jete budala? ji mikec e ti ðe si ke-siloenes i ti.

10. Ndero me teper temen e tet soqi, ðe mos haro se yt soq e degi perpara se te te doje tyne.
Prej Karmen Silva (Mbreteres' e Rumanis).

Vjergëtori.

Dëgira imë eëte zjar,
Dëgira imë eëte sum e gëre
Bë perqafimi im eëte sum' i nxet.
Qasu, qasu pranë meje,
Kengetor' i mir,
Eðe ñe kenge me ze
Te hoð, ti na kendo,
Bë bukurit' e dasurise
Ti na trego.
Që te gohe e dasura ime,
Dasurin qi kam mi te;
Që zemra po me re.
Bë si po ujitet
Me frytet e dasurise,
Brenda ne lulezim,
Te te rit tim.
Kaç te lartra fjale,
Gër me sot une skam pare.
Po te embla fjale,
Ato une sum her,
I kam mar.
I qendisa ñe kurore,

Stolisur me inxi
Qi me ke qendisur,
Zemren ti!
Oj bukuroge,
Mos ndrygos se nuk te du;
Se brenda ne spiritit tem,
Ne permendetore,
Be hierore
Kam te daee
Qe kur te page.

Vergenise s'ate.

Po taeti, qe u stolise,
Floket me er' te Vergenise,
Tine ç'i ke,
Kripet(*) te gate bukuri.
Po nuk ndygoq,
E daqura ime, ti,
Se ne permendetore tende
Kan per te dal gumti,
Edee ti ne ajo,
Do te tregos perunesi,
Prandaj te dom.
Euromc daquri.

Syt.

Syt' e hembel, syt inxi, syt' e jetes sime,
Gur me xevair, yje te çkelqysem,

(*) Gereetat.

Do tju kujton e tju le pas,
Kur ti kendoq Qiełit per ju.
Syt' e hembel, syt inxi, syt' e jetes sime,
Çiar drit' e fuçieme
I vuri magnit,
Ne fytyre tende,
I mañi Zot e ka kriju,
Qe tme rembejne zemren mu.
Syt' e hembel, syt inxi, syt' e jetes sime,
U krijuat qe te roni jete,
Qe te perndan vdekje ñe renim;
Me dritten tuaj pa numurim.
Syt' e hembel, sy inxi, syt' e jetes sime,
Perpara jus po vdes,
Humbas frymen time.
Be po kuptoq humbjen
Be jo jete.
M' e hembel ñe m' e bukur eete
Te roni ju ne jete,
Pa une le te vdes.

Në bukurine tende.

Trondafilit nga bukuria
Ç'i ke ngare,
Ne miresit eðe ne ere,
Ne kalterim te Qiełit,
Ne ekelqerim te Hencs,
Ne cermoni te fryjturit
Te lires te Orfeut.
Ne vesë te mengezit

Kur veson ne dit te Majit
Parris me giđ çfar soj,
Lulet te barđa si debore,
Vjerga ñe kengë
Te decires se dagurise
Po si pa vdekur,
Kopet i Eđemese.
Ne argendesi te ujit
Me mir se ñe t'ati,
Te ylite çkelqim.

Vajtimi i te vdekurit degeronës.

Brenda ne varr, i vdekur jam,
Nuk ndođet kryq mi te,
As no ñe kuror
Mikut bestar nuku kam,
I mjer i vdekur jam.
Ne selvi te vetem kicjam,
Be ate pa ñimsuri
Ma dogi,
Dyke ren' e qel'i rufe,
Ne nat qe ic vesur me re.
Be ay guri u dermu,
Emri im fare u su.
Zija eđe skretesira,
Be te vdekur,
Cum me hiđeron.
Tre vjet pa qare jam,
Be perpara grure,
Kuc te me sjele

Nuke kam
I mjeri i vdekur jam;
Prandaj o Kriet! !
Pa pucim
Ne vart peertetiq.
E etun e Kolendravet
Dije is
Po nuk ardi qeri,
Qe te me eo.
As noqe mik, as far' e fis.
Fati im kestu do t' is,
As noqe lot e malenqyeme
Per mua ne deu i nxet,
Dje nuk u derd,
As noqe peertetim
Nuk' u degu! !
Prej noqe kraheror te nxet;
Kur perpara jus,
I vdekur iejam,
Me vut ne etrat pa degu.
Ndjese past, per jet te me don,
Ata korbet m'u zotuan.
Po taeti as qeri nuk me sikon,
As qeri nuk me kujton.
Me fjal te tyre,
Cum' u genyeq,
Be ata te daeurit tim,
Q'i deqa aq fort,
Te cilet epirti im,
Be taeti i deseront.
U suan ne renim,
Me haruan te giq,
Sa mekat,
Prandaj nuk fle rehat.
Ne harim me la ae ajo,
Qe per te deror kam rene.
Qi me doq, ti po te vdeç.
Ne varr tent o miku im!

Kam per me arđ
Te qanq me malengim;
Be bačke me mua
Do te jes ne renim,*
Be varin me lule,
Do ta vadit,
Be ñeun me lot,
Do ta ujit.
Of! i mjeri une,
Syt' e saj me ere
Nuk' u nomene ne heie.
Me haruan te giđe
Sa mekat,
Prandaj nuk fle rehat.
Ne harim me la ñe ajo,
Qe per te deror kam ren.
Me jetim nuk po gen,
Be ne kujtim,
Ajo u çpagu
Tačti me ndergegje,
Un nuk kam
Me te vertet
I vdekur jam.

Kurore do te te bej.

Manuqaqe te veres,
Lule do te mbled,
Be ne kurore te bukur,
Dasuris do ti ujdis !!
Do te zrukuroj me te,
Te zest leđ e tu,
Eđe do ti đem,
Zemres une,
Myr' eđe bałsan,
Te derđ ne zemret tynę,
Per dasurine qe kam,

* Ne boṭe

Nga rapsođit Arabiane. Dasuria dešerojti bukurin' e saj.

(Perkādim),

Triđjet net nuk fle jaleili,
Nuk pas gum me sy aman,
Ah aman o Perendi,
Kur le epirtin tem te epet,
Ne sketere qe te veje,
Tačti ah tačti,
Ben λογαρι,
O e perkeđelura ime ti.
Me pyet ! !
A nuk te du,
Harove qe zemra ime
Jotja zemre eete,
Γιδεης baške,
Me ty po gendet,
Nuk ta daee qe me kohę,
Si Alahu nanen ton Havan,
Qe e krijojti
Mori ne briñ,
Prej Atit tone Adem.
Be tyne kur me krijume
Kerkjotti
Nuk mori briñ
Po, mori flaken e zemres time;
E di se i arin vetem,
Zemra ne kete bot,
Qe te ujdisi.
Kur lark nga tyn,
Pa te nuk eo
Dot te ñeut,
Gezim ñe bukurin,
Ouaj brenda ne epiritit tent,
Qe te me eoç pa sy;
Po me qene v:are,

Perpara teje,
Çar nuk dot jepje
Tin per mua
Qe tme eptetos.
Per ne te ngrime
Do te pucosje jetat,
I pa haruare hiðerim,
Ne vejderim(*)
Po tacti e dasura ime,
Qe gendemi ne jet,
Nuk este mekate,
Qe te rime,
Po le te sulemi,
Ne qaf te qeri-jatrit,
E te perqafohemni,
Ne daguri.
Pa arður Xebraili
Te na geje,
Tani e paskettj,
Po pret o syt e mi.
Haron qe pas ketaj,
Pete poctesi,
Be pleqeri.
Nuk este mekat
Qe te harxojn te ritit ton
Per me fiñum pleqeri.

Daguria ne ne tradetore.

Un kam dasur,
Ne vase,
Cum te ftote,
Qe ne mesimore,
Ate e vase.
Be mua nga hera
Cume me ren (gejen)

(*) Desperim, pa eprsesi

Ajo me ðe^{ste},
Qe mua cum,
Ajo me deste.
Po mjererist
Mua me la,
Te haruar,
Be me tjatrin,
Ajo martuor.
Po mir ta geⁿ une,
Çme lipses^s mua,
kjo pun^e,
Qe te mar ne V . . .
Pranaj Zoti,
Gobe* me ða,
Qe tme mohoje,
Asaj porosi ç'i ða
Qe sembel ta kete,
Çdo neri ne jet^e,
Qe desir me kombet
Te tjere te mos zere.

Ne te ritit.

Ekon, ekon moj
Te rit e mjere
Giðe ekon.
Be nuk qendron,
Ne çik,
Si zok qe fluturon
E ekon.
Lart ne Qiel
Me nxitim,
Si era qe fryn,
Pa durim.
Nuk veçtron,
Te lesog pak ves.

* Xeza

Ajo me deste,
Qe mua eum,
Ajo me deste.
Po mjererist
Mua me la,
Te haruar,
Be me tjatrin,
Ajo martuor.
Po mir ta gen upε,
Cme lipseς mua,
kjo punε,
Qe te mar ne V
Pranaj Zoti,
Gobe* me da,
Qe tme mohoje,
Asaj porosi c'i da
Qe cembel ta kete,
Cdo neri ne jetε,
Qe desir me kombet
Te tjere te mos zere.

Ne te ritit.

Ekon, ekon moj
Te rit e mjere
Giđe ekon.
Be nuk qendron,
Ne cik,
Si zok qe fluturon
E ekon.
Lart ne Qiel
Me nxitim,
Si era qe frys,
Pa durim.
Nuk vestrion,
Te legos pak ves.

Bimsuri pak,
Po te keç,
Nuk do te skoç
Kaç me nxitim;
Be nuk dot xbarðeçin,
Kripet e ziñ.
Ckon skon,
Sy zeske e hembel,
Nonç her,
Kur do te so,
Do te skon,
Te rit e mjær
Be nuk do te qendron;
Do te kembej me fytyre
Tjater do te jes ti,
Be tjater une,
Si zok ðe une,
I huaj e i skret,
Folen e ngrot,
Do te lesøn,
E do te skon
Ne ðe te huaj.
Be per tyne i verður,
E i dremitur,
Me malengim
E i venitur;
Me lot ner sy,
Dote skon,
Do te fluturoñ.

Lamtumir.

Lamtumir e me gezim,
Jeten te gezuar te skoç,
Be mua kure mos me haroç.
Deleðyge te tærjel,
E ti ri ne buz te ti,

E ta pud ne her e dy,
E prap te skoŋ,
Ne qieł te fluturoŋ,
Nuk te dače syt' e zest e mi,
Ckretinen ta lini me ɳane,
E te vič ne te vobekten cpi,
Qe te rojm jeten pa ligesi.
Un me ɳane e ti mat ane,
Muri neve çna ndan,
Hajde le ti lutemi se maðese fuqi,
Be ne qiri ti ndezime,
Tja cipjeme zoŋes Cermeli,
Qe te gremiset te bjer ma tanę.
Gur i liqenit, nuk leson jecil,
Be desira pa perkeðelime,
Nuku ka cije ne jetim.
Duame, duame,
Si me doñe ðe me pare,
Be fjalet e botes,
Tine mos vestro,
Po zemren tende,
Pyet eðe ciko.
Ala nuk kam vdekur,
U ndezen qirit emi.
Me muar degirene,
Qe brenda ne git,
Mer heqim,
Hilaçet tuaja,
Be punen tende,
Tine ciko,
Se ñemkat
Qe kam brenda,
Ne zemret une,
Nuk ti skruan
Receta tynę.

Tek po ēkoṇa.

Tek po ēkoṇa,
I mejtuar,
Me ḥe uāe
Te haruar,
Me geti ḥe vajze
E mbare,
E me dote.
Tine or Zot,
Mos u mejto,
Se ne kete bote,
I maāi Zot,
Po na dote:
Qe daquri;
Te kemi tok,
Eāe jeten,
Te dy baske,
Neve te ēkojmē,
Be urārin
Te maāit Zot,
Neve sot
Le ta mbarojmē.

* * *

Une kur e paę
Cum u drideruaę,
Per kete punę,
Be i habitur,
Asaj i ħaže:
Me te vertet
Ti moj vase,
Mua me do,
Po te te āem,
Me ćdo te ri,
Tine kesos punę
Mos i trego.
Se deċira

Nga ηε here,
Pete e mađe,
Moj megire,
Po nga ηε here,
Te epije,
Ne gremine.
Tine mire bere,
Qe me da,
Qe mesim,
Te bukur,
Ty te te le,
Se ñe une,
Me ηε kohe,
Kam daeur,
Moj ηε vase,
Te bukur sume,
(Posi tynë).

Be ajo me decte,
Qe mua sume,
Ajo me decte.
Po tani ajo,
Mua fare,
Me haroj,
Prandaj te ñem,
Be une tynë,
Ne çdo te ri,
Mos i çfaq,
Ksoj pune ti.
Po ñe une
Nuk munt
Qe te te dua,
Se zemra ime,
Pete ñene,
Per ηε ftua.
Ne ηε tjetar vase,
More vec,
Se ç'te ñas.

Baškim' i bukur.

Ие dit po ękoŋa,
Prane lumit,
Paſe ɳe vase,
Te bukur ęumę,
Posi djełi,
Qe ć'kelqen.
Lart ne qieł,
Eðe i ħase.
Ti moj vase,
Te lutem ęumę,
Qe te me duač,
Si kunder te dua,
Be une tyne.
Se ɳe degire,
Te maðe kam,
Qe jeten baške,
Neve te ękojmę,
Be detyren tone,
Ne i Hijenusmi,
Krietal qe na krijoj,
Neve le ta mbarojme.

* * *

C'arđi ɳe ore,
Qe te me doje
Иe djal' i vetem,
Morr si flori,
Q' e em e ti,
Cum degeroj,
Ta ket brenda ne gi.
Po mot i ękret,
Nuke e la
Qe dasurine,
Tja mbaj e ema vet,
Po kete e ruajti,
Per mua te mjerən,
Se skam ɳeri,

Ne kete jetε,
Se jam jetime,
Fare e skret
E varfer sume,
Me te vertete.

* * *
Or djal i mbare,
Te lutem sume,
Te vise nga here'
Qe dacurine tok,
Si zoq te ligerojme,
Be jeten tok,
Le ta baškojme.

* * *
Çarđi ne or e mbar,
Urđer prej Perendije,
Qe hijeresija,
Sekretin te mbaroje.
Se keetu qe urđeri,
I te parit fese,
Qe kur' i kena zen
Neve Kristit bes.
Qe dacuria,
Te jet beku,
Be djali,
Me vacen,
Cu bašku,
Be femi,
Cu äuroj Zoti,
Qe iešin engeλ
Si Qemoti,
Per me sku,
Jeten te lulezu.

Le te ieša.

Le te ieša qieł i kułuar,
Ne sjetul te te mbaj,

Parais i hembel i uruar,
Me myre te te laq.
Le te iəna re e barðe,
Per tyne le te setitŋa,
Be vagulim' i çelsit,
Qe te sjel te hembel perkeðelim.
Le te iəna yl' i Mengezit,
Te ndriçona leet' e tu,
Be frueulim i bilbilit,
Qe te te çel zemren tyne.
Le te iəna dru e gere,
Hije ty un me ðuru,
Zok te te kendoŋa,
Lule qe er te te lesoŋa.
Le te iəna ender e te ritit tent,
Qe ne guŋe te te zgoŋa,
Le te iəna urim i prindervet tu,
Qe bekim te te ape pa kursim.
Le te iəna çarçaf i bardæ,
Qe korpin tent te pøtjel,
Le te iəna nder kres une,
Qe koken ti te veg.
Le te iəna kryq i arte,
Te me kege brenda ne kraheruar,
Qe vetem te mos jec.
Le te iəna ves' e mengezit,
Qe te te ujít ðeun tyne,
Le te iəna ne var
Qiri i ndezur
Le te iəna vari yt . . . une
Qe vetem te mos jec.

ΘΕΡΟΡΡΕΣΙ Ε ΔΕΓΙΡΕΣ.

I.

Siper Kastelit ne Albanopoje, ne buze te lumi^t Okumbi, ne ηε py^l te vogel prej ðana^s e prej dūs^{qes} ndoðet feat' i magepsur, P... vjercak ðe disirak, perduken ne te malet e kufis se Gores. Ne qetesи ndoðet ne kohe te pranveres, ky maðector lume, i cili rjeð perpara ati ðe çpreftyron vendin e ti, ðe jep ηi pamje cum te magepsur; Prej se largu duken çatit te barda si debore, te ati featit te vogel; Ne kohe me te bukur te prenveres, qe vetem pak le; qe te duket faqje e etepis eðe majat e oxakut, per kundrazi nga bulbuzimi i giðe drurevet e cila ka struare gið ate feat; ne ηe kent te ati featit, afer lumi^t ndoðet ηe krua, e cila mburon naturist, e per qark krojit genden dica pyje te vegel, ðe kroji este reduare prej plepas te gate, e prej selvia^s, te cilat ðua qe i maði krijoncs i ka vene ruajtes per mi kete krua te vogel, ðe me ato gedet te tyre ηe fort te bukur hije lesojn.

Sa syri i ñeriut nuk este pune qe te mos prehet ðe te qetohet, ne ate pamje te bukur, ðe ne qeqje naturake; ηe dukje me te bukur ka akoma, kur fryn mesditja me ate bukurine fisnike, ðe dale-nga-dale levizjen e gedevet dyke frueuluar.

Iste muaji i Tectorit; ðe natyra e giðe iste po ðuaj e vdekur; tregon xveçjen e drurevet, eðe stepit te xveçura pej petkavet te tyre gelberore. Be ato fletet vjetake qe kicin mbetur, tani duke u çkeputur ipnin perqafimin e 'fundegme ne e 'em' e tye, ðe puðnine ñene. Be zoqte te cilete kicine punuare afroñ paste

muaj, per te ndrequr folet' e tyre, tani uâsheqin per ne folet. Be ujrat e lomit qe ger me tagi icin ne qetesi, vinin me qe rembim te buzitesme dyke rekelyere gure e drure, eðe buzet e tij, prej gorenit kicin mare fityren kristalike.

II.

Kestu natyra dyke u dreður, po pregatites ne dimer, per pritjen e Savanit (qefin) mortenore, kur ne qe trup te qe rapi te mad çquame (*diakrinamen*) fityren e Gurit, me te bukur se nga hera. Po vluare me çperfytymen melañholik, floket e tij te cilat s'icin kaqe te kujdesura, kurorezon fityren e tij; ðelësirat e spirtit te ngyreçme çpefaqesonin vijeza reziku. Duke se donte te leviste per noqe vent, po fuqite e lane ðe e do besuanç, prandaj mbante korpin e tij te loður, dyke u peştetior pas rapit.

— Tefte! Tefte! da me małengim, si me harove! eðe cikoj te buçitxmin lumç, eðe nga ðelësirat e zemres pceretiti, i cili dukse qe po copetonte zemren e tij.

— Luwe! kelditi me qe te vogel ah! ! per ate dite, te cilen u hoðç qe ta spetoj prej remujes tende, ne ate dite te cilen me içte akoma e pa qostur, 'ne te cilen e flakta flak e degires nuku kiète hyre akoma, ne te djeguren zemren time;

— Perse nuke ngrite vale te meðaja, qe backe me te te na mbyñe, ðe kestü ne felesirat e tu te genim vdekjen te dy; O lume! o lumel ti i cili je aij qe na baskove qofe' i małekuar! kryqezoj te dy duarte ne kraheruar, eðe dy lot pikuan nga syl e tij, i cili kure nuku kiète lotuare. I vejd ruçme (*apelpis*) rotuloj vestrimin, ðe si i prisur a prej hije i ndjekur u ngrit me vrap ðe u fee prapa qe soçi (*damnos*). Ç'kiète par!. Ç'e nangasi te dobetin e par qe te mbleðc gið fuqit' e tij, qe te feihet kestü me vrap !!

— Ne vajze 15 vjeçare; duke sjelë ne supe qe stembe (stomne), e bukur po si engeł eðe me qe gemiz featarist, dyke mos venç re fruseñlimin e eres uâ-

hiqte per ne burim; kur e pa Guri giđ imvrentur, e ðe dyke u dreñur del ðe uâcheq per ne ajo, bije ner kembe te saj, ðe syte me lot te lagura ðe me ze te permbyteeome.

— Teftë ða, kaqe fajova dyke me dasur tyn; ti qe kaq bes me betove ðe kaq adurim tregõne ner mua, taqtì me merit; perse te kës kaqe meri; vertet jane ato, te fijuarit (vluarit) tent; Ùuame Teftë . . . folë . . . pucimi yt me morton, per Perendi, te lutem folë . . . zeri i tij po mbutse ne mest te kujes, eðe te lottevet, nuk mundi qe te nxjere nga buzet e saja noqe fjale, e vëtroj pake dyke u venitur ðe pa pergigur i kðeu krahet dyke qesur *spazmodik*, u be e pa dukur dyke u fseħur prape drurevet. Çfar ndjeu ne ate te grime, nuk mundet ɻeriu me e eku ner mene. I varferi desiroqes, pa qe po vertetojezin gerat, ndjeu zemren etij dyke strenguar ðe gakun dyke i hipur ne koke, e vëtroj pake, po si i eurðer, dyke pare largimin e saj qe po rezoej giđ ndertesa deserore. Ajo qeska e ftohtë posi rufe e tmersme po buçiste ne vëget e tij; ajo qeska, qe sum energike ne zemren te semurit, kaq sa i soli vdekjen. — Qiel! ðiri, ðe dyke hequr lejt te krejt ða: si duron kesos qenje bisore; e cpetova nga vdekja, eðe qe ahere mu zotua miqesi te perjeteeome, taqtì me la mua giđ me traðetin, ne perqafim te tjetrít po hiðet me grzim! A! Teftë! Teftë! çfar flakë po copeton zemren e pergakegħme time! . . . Qofse małekuaa . . . !, fjalen e fundit nuku kis mbaruare i varfri Guri taqtì ndoðse i vdekur ne felesinat e rembese lomit.

III.

Kater muaj nuke kicine ĝkward qe taqtì Tefta e miresuegħe po si Nerajħe me fuste dasmore po si les ne krahet te begatorit Vani Kojinikut, ne kis te fusatit serbimi i hijeruare po duu kis mbaruare, eðe sumiea qe pergezonte stepine e Vani Kojinikut, nisi qe te rjeðe ne ãome qe iste preġatit, ne stepi te ãendrit, ne

te cilen is pregetitur ne sale madestore de e begaci-
me; kur ne mes te ketyre geravet Tefta soli verejten
e giid gindjes, dyke u bere e pa-dukur, e kerkuane po
kot. Nuk e getne as gekundi.

Pas ne muaj afron nga d'itet e dasmes, ne vajze
leg verde, e fiskur de e date, dyke permbajtur prape
disa sejna bukuris se pare, e trobosure de e frikesuare,
po setite ne buzet te lumi, afer burimit qe dame; iste
Tefta, ajo Tefte e trobosure, dyke vluare perpara trupin
ekumbezorr, me fustanen e nuserise, e cila tacti iete
reçkosur de mbante ne duar te saja lule te fiskura,
po si zemren e saj. Dyke skuar me çap te frikesme,
ne trupin e rapit, qe per te fundit here kiete takuare
Gurin. Be hoçi ne druri ne vestrim te pa tundur de
me ze te suare murmuriste; — O hije e Gurit te da-
eur! ne qofte se planises ketu afere, de ne puçim te
vdekjes pret qe te degos zene e mikeces sate, O! Ha-
jde te betohem, afrohu qe te vesos buzet e fiskura
me ne te puður perdeleme mua te pa-perdeley-
eme, hajde Guri im Afromu. . . . Cikome kete
fuste nuserore, ede keto lule Jane per tyne, O! i dasur
Gur nuk te vjen keq, e dasura hije, Afrome
te lutem ja duart e mijal jan akoma te pa-mole-
psura. . . . Vergenore, hajde e dasura hije, hajde te
rojme baske de poheq per ne lumi, si kur po ker-
konte te dasuren hijen e saj, kur ardi ne dalge e lu-
mit e perfieu ate; as noqe pseretim nuku doçi nga
goja e saj po me te qesur si kur po perqafonte hijen
e dasur perqafoj vdekjen.

Be buçimi i lumi, zuri vendin e kujes, de fer-
eslimi i eres psali vajtimin e permivareçeme, te ketyre
deçerqesvet, de kestu desira e tyre u mbarua dyke
u backuare ne felesira te lumi.

F U N T.

LIBRPGITJA „KORÇA“.

posta e blerësit.

Kalendaret „KORÇA“ 1910 5 groë, 1911 1:20, 1912 5, Kryqi i Margaritare 1, Mevlut 30 para, Burim' i Cqiperise 2, Nastradin hoxa 1, Beçat e Çentoreve Dergimetare 5, I Drunti Kryq 2:20, Istory e Biates vjetër 2:20, Hijetore Istory 3, I Vogli Bonat Argendi 3, Abetare te vogla 20 para, te meda 60 para, Kendime te vogla 1 groë te mbeda 3, Kenget e Çentruara 5, Hristomađi cop' e pare 10, cop' e dyjte 15, Małkim i Çkroqavet Cqipe ne Gqiperi 5 jaete 10, Aridmetike e z. Kr. Dako 5, e z. Θ. Sina 5, e z. J. Vretos 3, Aniedyerit 1, Istory e Sabah Dettarit 2, Bee-kronja 5, Giđesija 5, Liber Dačurie drame 1, Fizika, 5, Mirevetija 10, Romanet Varr' i Pakezimit 2, Oħakу 2, E puðura 2, Varr' i Darenorevet 5, Vdekja e Piros 2, Gabim i Tme-ruar 2:20, Robenson 2, Gramatike pej S. Dako 2, Kater Katiqizma 20 para, Istory e Çentese Čkroje 1, Trovatore 2:20, Gendjetore e Per-jeteeme 1, Rresku Arboror 5, Bej te miren 4, Cilet Jane Cqipetaret? 2, Fletor e Bektacinet 1, Erveheja 2, Bageti e Bujqesiss 1. Istory-kronja e Plikatit 30 para, Metode Guha Fren-giet 7:20, Vjereekresetoreja 2, Lutje 1 groë, Kalendari Aferdita 1910 5, 303 fjalet te Imam Aliut 1, Gabim Dlrsa 7:20, Afron Dita 2, Genoveva 5, Istory e Cqiperise 1, Plaget 2, Fatin 1 groë, Mareet Band' e Lirise 5, kon-gres i Elbasanit 5, Ħuhet e Botes 2, Ungiħ 4, Psaltir 2, Te Berete 2, eum ħajji kart-postale nga 10 ëe 15 pare. Lulet e veres 1:20, Memedaeu 4, Abetare Gegeniet 20 pare, Re-fene 1 gr., Hart' i Cqiperise 15, Vjeraea prej N. be Fraeeri 60 para, Małkim i guħes epipe prej M. Grameno 5. Algeber 5 gr. Vajtimet e Permivareem 1, Kal. i soq. „Dija“, 1910 2, Naim be Fraeeri 2, Vjeraea Maħi 2, Prieje e Hormoves 2, Diterfeñes 1897 2. Geometri 3, Tolstoij 1, Gramatike S. Peci 3:20, Besa 5, Metode guha Angliet 7:20, Korça ëe featrat 3, Gyjon Teli 3, Dačuri e memedaeut 4, I ma-đi Ali 1, I ma-đi Ali A. J. C. 1, I ma-đi Hysen 1, Cent Gergi 2, Goca e Malesise 1, dy vjeraea 1, Afrimi i bulgarçes 2. Valet e Detit 54 gr. Iliađ e Omiriż 2, Parajsja ëe fjala flutur. 60 p.

Mihal S. Xoxe. KORÇP.

Ctypexkronja „Korça“ ne Korça, etyp me mjesteri te mađe de ne għume guhe, qdo punx etypi, si: libra, gazeta, te perkohesme, kart-elettra, pliko, kart-vizita, zedjenje, ftime dasme, me ċmimi te lira.

ZEBENJE.

Kemi nder ment qe te ctypim ðe ca libra te tjera po me qe nevez nuku jemi kames ðe me fuqite tona nuku mundim qe te ctypim, per andaj ju lutem giðe atðetarevet te cilit deserojne perparimin e guhes tyre qe te na udihmojne dyke perhapur kete liber, ðe dyke ndihur auktorin per te ctypur ðe keto libra te cilat me ndihmen e Zoterise tuaç do ti vemiç cpejt ne ctyp.

Librat janë keto:

„**Zoqa Lambel**“ ruinan i titeluar prej Universitetit Frengise. (Perkðyer lirigt.)

„**Arðja prape ne jete**“ Drame e vogel prej te çkelqyerit dramatik Italian, Sabatino Lopez.

„**Xbavitje**“. Permbleður giðe te kombit tone, perala ðe te tjera.

Oprehim qe zoteria-juaj do te na ndihmoni me sa do tju mundet.

L. H. Karafili
ne Ctypeeskroqa „Korça“
KORCE.